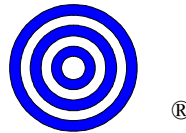

HEIJASTE

2/2002 31.5.2002

18. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

<i>Kalevi Eklöf</i>	Puheenjohtajan kynästä.....	3
<i>Matti Tossavainen</i>	Sielu – Ajatuksensuuntaajan ja persoonallisuuden yhteistyön tulos.....	4
<i>Martti Vanninen</i>	Arkkitehtoniset sfäärit. Osa 4: Piensektori	10
<i>Tapio Talvitie</i>	Kokemus – opettajienkin opettaja	13

HEIJASTE**Julkaisija:** Suomen Urantia-seura r.y.**Päätoimittaja**

Martti Vanninen
 Krattivuorentie 9 E 13, 02320 ESPOO
 Puh. (09) 809 2160
martti.vanninen@kolumbus.fi

Toimitussihteeri

Leena Kari
 Pohj. Hesperiank. 37 B 44, 00260 HELSINKI
 Puh. (09) 445 883
leena.kari@megabaud.fi

Toimittajat

Maija Heikkilä
 Kallioharjuntie 8
 00930 HELSINKI
 Puh. (09) 323 4147

Seppo Kanerva
 Aurinkoranta 6 B 22
 00990 HELSINKI
 Puh. (09) 694 7989
 040 5243 795
seppo.kanerva@mediakoti.fi

Jouni Nurmi
 Laivalahdenkaari 15 A 17
 00810 HELSINKI
 Puh. (09) 755 5070

Tapio Talvitie
 Kuurinkuja 3,
 02750 ESPOO
 Puh. (09) 505 4845
tapio.talvitie@kolumbus.fi

Heijaste on Suomen Urantia-seura r.y:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto* -teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura r.y:n kantaa.

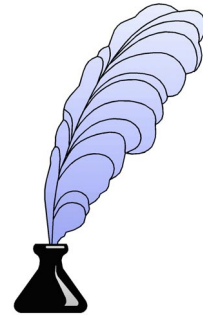
Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan toimittaja Seppo Kanervalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi / neljä numeroa) maksaa 15 euroa, irtonumero 4 euroa. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**.

Pyydämme lähettämään numeron 3/2002 tarkoitettun aineiston toimitukselle 15.8.2002 mennessä.

Suomen Urantia-seura r.y.	PL 212, 00101 HELSINKI Sähköposti: <i>urantia-seura@urantia.fi</i> Verkkosivu: <i>http://www.urantia.fi</i>
Urantia-säätiön Suomen-toimisto	PL 18, 15101 LAHTI Puhelin ja faksi: (03) 777 8191 Sähköposti: <i>urantia-saatio@urantia.fi</i> Verkkosivu: <i>http://www.urantia.org</i>
• Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili: (lahjoitukset, Heijasteen tilausmaksut)	Nordea 142730-102126
• Suomen Urantia-seuran käännösrahasto: (lahjoitukset vironkielistä käännöstä varten; keräysluvan numero: OKU 139A)	Nordea 142730-102399
• Urantia-säätiön pankkitili Suomessa (lahjoitukset):	Sampo 800012-70160873

Puheenjohtajan kynästä

Kun neljä vuotta sitten suunniteltiin seuramme kesäpäiviä, päätettiin ne viettää täällä Suomessa pidettävän IUA-konferenssin yhteydessä elokuussa (v. 1998). Vuosikokous pidettiin silloin erillään kesäpäivistä, mutta sääntöjen mukaisena aikana 6. kesäkuuta. Silloin valitulla hallituksella ja kokousvalmisteluihin osallistuvilla oli paljon askarreltavaa, olihan alkusyksyn kansainvälinen kokous eri järjestelyineen ja ohjelmineen jo lähellä. Hallituksen toimikausi alkoi täydellä toiminnalla hetken alkupäivistä, mutta onneksi edellinen hallitus ja sen valitsemat toimihenkilöt olivat jo edellisen vuosikokouksen jälkeen aloittaneet IUA-konferenssin valmistelut. Näin varmistettiin paljon työtä ja monia toimenpiteitä vaativan kansainvälisen kokouksen sujuminen. Jälkeenpäin saatujen kommenttien ja keskustelujen perusteella (esim. IUA-konferenssi 2000 Staten Island) voitiinkin todeta kokouksen onnistuminen ja ihmisten viihtyminen. Monissa kommentteissa kyseltiin jopa kokouksen järjestämistä uudestaan Suomessa mm. onnistuneen kokouspaikan ja luonnonkauniin ympäristön ansiosta. Onneksi kuitenkin tämä seuraava, USA:n ulkopuolella järjestettävä kokous, pidetään Ranskassa. Toivomme runsasta osallistumista tähän kansainväliseen *Urantia-kirjan* lukijoiden ja ystävien tapaamiseen, jonka tapahtumapaikkana on mukava ja vehreä lomakeskus pienen ja viehättävän keskiaikaisen Dourdanin kylän lähistöllä. (Internet-sivu: www.iaa2002.com)

Alkuaikojen innostuksen jälkeen on liikkeemme kehitys ollut vakaata. Vaikka ns. ”tukiryhmän” aikana oli joukossamme jopa toistasataa jäsentä, ei seuran perustamisen jälkeen jäsenluku ole vielä koskaan yltänyt näihin lukemiin. Kun Ultra-päivillä muutama vuosi sitten *Urantia*-aiheisen ohjelman yhteydessä tehtiin salin täyteiselle yleisölle kysymys: ”Kuinka moni on lukenut *Urantia-kirjan*?”, nousi yli satakahdeksankymmentä kättä ylös. Eivätkä tälläkään kertaa varmaankaan kaikki kirjan lukeneet olleet samaan aikaan paikalla. Suomennoksen ilmentymisestä lähtien kirjaa on myyty niin paljon, että enemmän tai vähemmän aktiivisia lukijoita lienee useampi sata. Näiden lukijoiden piiristä on kulu-neella kaudellakin tullut uusia jäseniä yhdistykseemme, niin että jäsenluku ensimmäistä kertaa seuran perustamisen jälkeen ylittää tällä hetkellä seitsemänkymmeneen. Kasvua on tapahtunut, vaikka se on

ollutkin hidasta. Yhdistyksen jäseneksi liittymisen eräs edellytys onkin *Urantia-kirjan* läpi lukeminen ja lisäksi tietysti sääntöjemme hyväksyminen. Vaikka kaikki lukijat eivät halua tai eivät voi liittyä jäseneksi, olen kumminkin sitä mieltä, että yhdistystoiminnan kautta ja yhteen hiileen puhaltamalla meillä on parhaat mahdollisuudet viedä tätä *Urantia*-asiaa eteenpäin sekä kansallisella että kansainvälisellä foorumilla. Onhan tarkoituksenamme toimittaa tietoa tästä ilmoituksesta hengellistä sanomaa kaipaaville kanssaihmisille ilman tyrkyttävää mainontaa tai kirkkoutumista. *Urantia-kirjassa* mainitaan: *Kuluvan aikakauden uskonnollinen baaste kohdistuu niihin kaukonäköisiin ja eteenpäin katsoviin miehiin ja naisiin, jotka omaavat hengellistä ymmärrystä ja uskaltavat rakentaa uuden ja kiehtovan elämisen filosofian laajentuneista ja erinomaisen yhdentyneistä, nykyaikaisista kosmisen totuuden, universumin kauneuden ja jumalallisen hyvyyden käsityksistä. Sellainen uusi ja oikeamielinen moraalinäkemys on vetoava kaikkeen siihen, mikä ihmismielessä on hyvää, ja on oleva baasteena sille, mikä ihmisielussa on parasta.* [43:3]

Näin toivotankin kaikki sääntöjemme ehdot täyttävät lukijat ja jäsenehdokkaat tervetulleiksi joukkoomme tuomaan lisäväriä ja uusia ideoita toimintaamme.

Vakiintuneen aseman toiminnassamme erilaisen opintoryhmien ja esitelmätilaisuuksien lisäksi ovat saavuttaneet vuosittaiset kesä- ja talvipäivät. Ne ovat tarjonneet oivan tilaisuuden tavata samanhenkisiä lukijoita eri puolilta maatamme ja mahdollistaneet yhteisiä keskustelu- ja oppimistilaisuuksia. Aikaisemmin kesäpäiville osallistui enemmän kävijöitä kuin talvipäiville, mutta viime aikoina tuntuu tilaisuuksien suosio tasoittuneen. Kävijät ovat yleensä olleet lukijoita ja jäseniä, mutta muutamia poikkeuksiakin on ollut. Kuten yleensäkin täällä monien kesäpäivien maassa, nämä tilaisuudet on tarkoitettu kaikelle kansalle eikä pelkästään sisäpiirin lämmittelytilaisuudeksi. Tätä asiaa pohdittiin viime kesäpäivillä ja joitakin ehdotuksia ja vinkkejäkin saatiin, mutta mitään kaiken kattavaa taikakonstia ei löytynyt.

Ilmapiiiri näissä ohjelmatilaisuuksissa on ollut lämmin ja kesä- sekä talvipäivillä mikäli mahdollista aina vain parempaan suuntaan kehittymässä. Pienryhmäkeskustelut ovat olleet poikkeuksetta lämmin-

henkisiä, ja useamman henkilön kannanotot esille tulleisiin tai annettuihin aiheisiin ovat syventäneet ja myös laajentaneet erilaisia katsantokantoja. Unoh-
taa ei myöskään sovi laadultaan hyviä esitelmiä ja sitä suurta työtä, minkä esitelmöitsijät ovat tehneet valmistellessaan esityksiään. Tältäkin kannalta olisi tietysti tärkeää, että kuulijoita olisi runsaasti näitä seuraamassa ja omalta osaltaan viemässä viestiä eteenpäin kukin taholleen. Näin mahdollisesti tuemme jonkun yksilön tai ryhmän alkavaa kiinnostusta ja ehkä jälleen uuden opintoryhmän syntyä. Ovat-
han monet jo nykyään mukana olevat lukijat sitä mieltä, että opintoryhmä on paras paikka harjoitella ryhmätyötä ja edistää hengellistä kasvua, sillä vuoro-
vaikutus auttaa *Urantia-kirjan* opetusten omaksumis-
sessa ja muuttumisessa käytännön elämäksi.

Suomen Urantia-seura on kansallinen Urantia-
yhdistys ja kansainvälisen Urantia-yhdistyksen (IUA) jäsen. Yhteistyösopimuksen mukaisesti tuemme Urantia-säätiötä edistämällä *Urantia-kirjan* syvällistä opiskelua ja myös sen levittämistä mm. edel-
lä mainituin konferenssein, seminaarein, opintoryh-
min ja alueellisin kokoontumisin. Täten tuemme myös omalta osaltamme säätiön eräitä perustamisju-
listuksessa mainittuja perustehtäviä: ”Urantia-
säätiön johtokunnan ensisijainen tehtävä on *Urantia-
kirjan* väärentämättömän tekstin varjeleminen ja huolehtiminen siitä, että kirjan opetukset lukijoiden ja veljesjärjestöjen avulla leviävät kaikkien kansojen saataville.” Edelleen nk. tarkoituksiperäpykälässä mainitaan päätavoite: ”Se tarkoituksiperä, jota varten tämä säätiö on luotu, on kosmologian, asuttamamme planeetan ja maailmankaikkeuden keskinäisen suhteen, ihmisen kehityshistorian ja kohtalon sekä hänen jumalsuhteensa ja Jeesuksen Kristuksen väären-

tämättömien opetusten käsittämisen ja ymmärtämi-
sen edistäminen, kohentaminen ja laajentaminen, maailman kansojen arvostamisen mieleen juurruttaminen ja edistäminen siinä tarkoituksessa, että ihmisen huojentuneisuus, onnellisuus ja hyvinvointi sekä yksilönä että yhteiskunnan jäsenenä lisääntyisivät ja enentyisivät, ja tapahtukoon tämä sellaista uskontoa, filosofiaa ja kosmologiaa vaalimalla, jotka vastaavat ihmisen älyllistä ja sivistyksellistä kehitystä.” Koska seuramme on yhteistyösuhhteessa IUA:n ja säätiön kanssa, ovat edellä mainitut toimet omalta osaltaan myös meidän toimintaamme ja tehtäviämme. Vastapainoksi säätiö suorittaa omia tehtäviänsä mm. Urantia-säätiön Suomen-toimiston kautta ja tekemänä. Ja meidän on syytä olla kiitollisia myös erään toimintamme alkuaikojen perustavoitteen, omalle äidinkielellemme käännetyn *Urantia-kirjan*, toteutumisesta.

Lämmin kevätsää, ja välillä vähän kylmempi-
kin, tahtuu ajan vieressä tuotapikaa kesäksi ja kesäpäivät vuosikokouksineen lähestyvät. Seuran ylin päättävä elin, jäsenet vuosikokouksessa, käyttää sääntöjen mukaisesti valtaansa, ja koska on kysymyksessä parillinen vuosi ja kaiken lisäksi toinen peräkkäinen kausi, on tulevaisuudeksi valittava mm. uusi puheenjohtaja ja rahastonhoitaja. Omasta puolestani kiitän kaikkia Urantia-asioissa yhteistyöhön osallistuneita lukijoita, seuran jäseniä sekä komitea- ja hallitusjäseniä hyvästä yhteistyöstä ja eteenpäin vievästä toiminnasta. Samalla toivotan onnea ja siunausta vuosikokouksen valitsemille uusille komitea- ja hallitusjäsenille.

Hyvää, lämmintä ja rentouttavaa kesää kaikille. Tavataan kesäpäivillä!

Kalevi Eklöf

Sielu – Ajatuksensuuntaajan ja persoonallisuuden yhteistyön tulos

MATTI TOSSAVAINEN

(Esitelmä Koskelan nuorisotalolla
lauantaina 8.12.2001)

Persoonallisuus ja hahmo

Persoonallisuus voi olla joko aineellista tai hengellistä, ja sitä joko on tai sitä ei ole – mitään epämääräistä välimuotoa ei ole olemassa eikä persoonallisuutta saavuteta vähä vähältä edeten. Mikään ei-persoonallinen entiteetti ei siten koskaan saavuta persoonallisuutta, ellei persoonallisuuden lähde – Jumala-Isä – sitä nimenomaisesti tälle suo (70:4).

Siten persoonallisuus on Jumalasta – Jumaluudesta – johtuva malli, joka tulostuu esiin energioista (fyysisestä, hengellisestä tai mielellisestä). Persoonallisuuden hahmo, ilmenemismuoto, ei siten ole yksin pelkkä malli tai pelkkää energiaa, vaan persoonallisuuden ja voiman rinnakkain olon yhteisvaikutus (10:4).

Persoonallisuudella tunnistetaan olevan ainakin seuraavat ominaisuudet:

- mieli,
- muisti,
- järki,
- arvostelukyky,
- luova mielikuvitus,
- käsitteiden yhdistelykyky,
- päättelykyky,
- valintakyky,
- yksilöllisyys ja
- ainutlaatuinen hahmo (sekä hahmon näkyvyys, havaittavuus). (106:10)

Urantia-kirjan mukaan persoonallisuuksilla on lähes kautta universumien hahmo, joka on tunnistettavissa. *Jopa henkiolennoilla on muoto, ja nämä henki-muodot (hahmot) ovat todellisia. Jopa korkeimmantyyppisillä henkipersonallisuuksilla on hahmo – persoonallisuuden hahmo, joka on joka subteessa Urantian kuolevaisten ruumiiseen verrattava. Lähes kaikilla seitsemässä superuniversumissa kobbattavilla olennoilla on muoto. Mutta tästä yleissäännöstä on muutama poikkeus: Ajatuksensuuntaajilla ei näytä olevan hahmoa ennen kuin ne ovat fuusioituneet kuolevaiskumppaninsa eloon jäävän sielun kanssa. – —; suurella enemmistöllä on eittämätön persoonallisuuden muoto, hahmo, joka on kunkin yksilön osalta omapiirteinen ja joka on tunnistettavissa ja erotettavissa vain kyseiselle persoonalle kuuluvaksi.* [483:10]

Persoonallisuuden ainutlaatuinen näkyvä muoto eli identiteetti (tilapäisen tai pysyvän; kommentti kirjoittajan) hahmo – läsnäoloilmiö – on aina elävän olennon tuottama liikettä sisältävä olemassaolon mekanismi. Persoonallisuuteen liittyvä luova mieli kykenee tuottamaan sopivan ja käyttökelpoisen ruumiin elävälle luotuidentiteetille. Tällainen näkyvä hahmo merkitsee aina energioiden jonkinasteista tai täydellistä järjestymistä. (483:9)

Persoonallisuus tulee esiin, olipa persoonallisuuden omaavan mieli-identiteetin asuinpaikka fyysinen ruumis, sieluruumis eli morontiahahmo tai henkihahmo. Persoonallisuuden tunnistettavuudesta on hyvä esimerkki Jeesuksen ilmestyminen ylösnousemisensa jälkeen uskovien luona: *Vaiikkeivät hänen ystävänsä aina heti tunnistaneet hänen morontiahahmoaan, milloin se tehtiin heille näkyväksi, he tunnistivat kuitenkin aina varsin pian hänen persoonallisuutensa sitten, kun hän puhui heille.* [2054:4]

Sielun syntyminen

Ihmisen tietoisuus pohjautuu mieleen, mutta ihmisen mieli, joka on ilman kuolematonta henkeä, ei voi jäädä eloon (565:1). Mieli on vain lainattu meile: sen toiminta lakkaa, kun mielen toiminnan fyysiset edellytykset kuihtuvat.

Mielen kyky yhdistää ja ymmärtää moninaisuutta pohjautuu mielen kykyyn olla vahvasti tietoinen aineellisista olevaisista, älyllisistä merkityksistä ja hengellisistä arvoista. Mieli pyrkii löytämään ykseyttä

moninaisuudesta. (1120:2) Sielun syntyminen on riippuvainen älyllisen mielen olemassaolosta. *Mieli on se inhimillinen maaperä, josta Henkiopastajan täytyy yhteistyössä asuinpaikkanaan olevan persoonallisuuden kanssa kehittää morontiasielu.* [1216 :2] *Ihmisen aineellisella minuudella on persoonallisuus ja identiteetti, ajallinen identiteetti; esipersonallisella henki-Suuntaajallakin on identiteetti, ikuinen identiteetti. Tämä aineellinen persoonallisuus ja tämä henkeä oleva esipersonallisuus kykenevät yhdistämään luovat attribuuttinsa siten, että ne saattavat olevaiseksi kuolemattoman sielun eloonjäävän identiteetin.* [71:2]

Toisaalta ihmisen sielu on aina kokemusperäisesti hankittu. Kun kuolevainen luotu päättää "noudattaa taivaassa olevan Isän tahtoa", ihmisessä olevasta hengestä tulee samalla ihmisen kokemukseen kuuluvan uuden realiteetin isä. Kuolevainen ja materiaallinen mieli on tämän saman kehkeytyvän realiteetin äiti. Tämän uuden realiteetin substanssi ei ole aineellista eikä hengellistä – se on morontiaalista. Tämä on se kehkeytyvä ja kuolematon sielu, jonka määrä voittaa ruumiillinen kuolema ja aloittaa nousu Paratiisiin. (8:10) *On olemassa jotakin sellaista todellista, jotakin, joka on peräisin ihmisen kehityksestä, jotakin sellaista Salaperäisen Opastajan lisäksi, joka jää eloon kuolemassa. Tämä vasta ilmaantumassa oleva entiteetti on sielu, ja se selviytyy sekä fyysisen ruumiisi että aineellisen mielesi kuolemasta. Tämä entiteetti on jumalallisen minäsi eli Suuntaajan yhdessä ihmisminäsi kanssa läpikäymän elämän ja ponnistusten yhteinen lapsi. Tämä ihmisvanhemmasta ja jumalallisesta vanhemmasta syntyvä lapsi on maallista alkuperää oleva eloonjäävä elementti; se on morontiaminä, kuolematon sielu.* [1234:]. Ne, jotka jäävät eloon, ovat morontiaallinen kuolematon sielu ja persoonallisuus (9:1).

Jos ihmisen mieli samaistuu vain aineellisuuteen, palvelee sitä ja sitoutuu siihen, tällainen mieli tulee kärsimään persoonallisuuden häviämisen. Keino, jolla jäädään eloon, perustuu ihmisen mielen asettamiin tahtoa käyttäviin ponnistuksiin päästä asteittain hengen opettamaksi ja lopulta hengen ohjaamaksi. Tällaiset ihmisen mielen hengelliset osa-alueet muuntautuvat kuolemattoman sielun morontiarealiteetiksi (sielun hahmoksi ja sen kehitystasoa osoittaviksi ilmauksiksi; kommentti kirjoittajan) saavuttaen pelastuksen ja persoonallisuuden olemassaolon ikuisuuden. (26:1) *Varbaisimmasta alustaan lähtien sielu on todellinen; sillä on kosmiset eloonjäämisen ominaisuudet.* [195:8]

Mitä tarkoittaa maininta, että Suuntaaja edistyy mielen kaksoiskappaleen valmistamisessa ja sielun kehittämisessä (1177:1)? Ensinnäkin Suuntaaja kehittyy, toiseksi Suuntaaja valmistaa fyysisen ihmisen mielen tai mahdollisesti morontiaminän kaksoiskappaleen, ilmeisesti morontiamieltä, ja lisäksi Suuntaaja edistyy itse sielun kehittämisessä. Mitä se mahtaa tarkoittaa?

Sielu ja hahmo

Fyysinen keho voi tuoda esiin vain hyvin rajoituneesti persoonallisuuden piirteitä ja identiteetin luonnetta. Ihmisen fyysisen elämän aikana hänelle kehittyy sielu, jolla on persoonallisuuden mielenhallinnan kehitystason mukainen hahmo: *Niin kuin perhonen ilmaantuu toukkavaiheesta, samoin ilmaantuvat ihmisolentojen todelliset persoonallisuudet mansiomaailmoissa, näyttäytyvät ensimmäistä kertaa ilman entistä verhoaan, joka niillä oli aineellisessa liballisuudessa.* [1235:5] Kohdassa 1449:2 todetaan: *Kun kuolevaisena eletävän elämän loppu koittaa, älä silloin epäroii hylätä tätä ruumista, kun se kumminkin vaihdetaan hahmoon, joka on soveliaampi ja kauniimpi, – –.*

Miksi sielun hahmo on niin tavattoman tärkeä? Muutamia asioita on syytä tarkastella:

- *Sielu* [= persoonallisuuden läsnäolon ilmene-mismuoto] *käy omaa evolutionaarista kasvuaan vastaavassa subteessa yhä tietoisemmaksi sekä mielestä että Suuntaajasta toisiinsa liittyvinä identiteeteinä.* [1219:3]
- Ihmismieli käy omaa kehitystään tullen osittain tietoiseksi kehittyvän sielun läsnäolosta (1219:3).
- Suuntaaja on täysin tietoinen kehittyvän sielun läsnäolosta ja tunnusmerkittävästä olemuksesta (1219:3).

Siten: *Sielulla on sekä ihmismielen että jumalallisen bengen ominaisuuksia, mutta itsepintaisesti se kehittyy kohti bengen hallitsevan aseman ja jumalallisuuden herruuden enentymistä sellaista mielen toimintaa edistämällä, jonka merkitykset pyrkivät koordinoitumaan aidon henkisen arvon kanssa.* [1219:3; korostus kirjoittajan] Tärkeää on huomata, että sielu ”käy omaa evolutionaaristaan kasvuaan” eli sielu pyrkii itsenäisesti ja itsepintaisesti kohti henkisiä arvoja ja niiden julkituomismuotoja.

Vilpitön palvonta merkitsee ihmispersoonallisuuden kaikkien kykyjen liikkeellepanoa kehittyvän sielun herruudessa ja sen yhteydessä toimivan Ajatuksensuuntaajan jumalallisessa ohjauksessa. Aineellisten rajoitusten alainen mieli ei voi koskaan tulla kovinkaan tietoiseksi todellisen palvonnan oikeasta merkityksestä. Sen tajuminen, mitä palvonta todellisuudessa on, määrättyy ihmisessä pääosin siltä pohjalta, mille asteelle hänen kehittyvä kuolematon sielunsa on kehittynyt. Sielun hengellinen kasvu tapahtuu älyllisestä tietoisuudesta täysin riippumatta. [66:3; korostus kirjoittajan]

Toisaalta, miten tavallinen ihmismieli on tietoinen kehittyvän sielun läsnäolosta? Uskon, että meidän meillä kaikilla on kokemuksia, jotka voisimme panna sielun läsnäolon ja sen havainnoimisen tiliin – vaikkamme sitä varmasti tiedä. Lisäksi uskon, että juuri näiden kokemusten kerääminen, luokittelu, analysointi ja johtopäätösten tekeminen ovat

suurimmalta osin edessä päin. Moninaisuudesta, ilmiöiden vaikeasta toistettavuudesta, persoonallisten kuvausten kirjoisuudesta, kulttuurimme kehitystason alkeellisuudesta, kaikista näistä seuraa toisistaan tavattomasti poikkeavia tulkintoja. Havaintojen määrän kasvaessa uskon löytyvän systematiikkaa, jolla mielen havaintoja kehittyvästä sielusta voidaan kuvata. Sellaisiaahan on asiaa käsittelevä kirjallisuus jo täynnään. Tarvitaan tarmokasta ja ennakkoluuloihin piintymätöntä ja täsmällisen erittelevää tutkimusta. Mutta veikkaan, että joudumme odottamaan vielä pitkään, ennen kuin saamme tästä osa-alueesta joitain johdonmukaisuuksia luotettavalla tavalla esiin.

Suuntaajan kannalta sielu on täysin havaittavissa ja täydellisesti tulkittavissa oleva realiteetti, jonka kehitykseen sekä kuolevaisen mieli että Suuntaaja itse osallistuvat. Suuntaajan kyky tulkita täydellisesti kehittyvän sielun statusta on välttämätön psyykkisten kehien läpikäynnin havaitsemiseksi (1209:3) ja muun muassa fuusion (1212:3) edellytysten toteamiseksi.

Meille jää tukku kysymyksiä, kuten:

- Voiko sielun oma tietoisuus kasvaa itsestään kerran alulle laitettuna?
- Mitä tapahtuu, jos sielun kasvua ei ”ruokita” henkisillä arvoilla?
- Kun sielun olemassaolo käy ilmeisemmäksi (ihmisen fyysisen elämän aikana, kommentti kirjoittajan), niin mitä tarkoittaa *uusi sielutietoisuuden vaihe, jolloin sielu kykenee kokemaan Salaperäisten Opastajien läsnäolon ja tunnistamaan näiden hengelliset johdatukset ja muut aineellisuuden ylittävät toiminnot* [65:1]?
- Voiko sielu toimia itsenäisesti ja erillisenä, kun ihmismieli on samanaikaisesti erillinen ja tietoinen itsestään? Vastaus tähän lienee se, että fyysisen elämän aikana sielu voi toimia erillisesti itsenäisenä vain Ajatuksensuuntaajan aktiivisena – kuten tapahtuu morontiamailmaan siirtymisen jälkeen.
- Mikä rooli on Ajatuksensuuntaajalla niiden kokemusten aikana, jolloin Suuntaaja kammitsee kuolevaisen mielen virrat ja voi välähdyksenomaisesti välittää universumien tietovirtoja ihmisen mieleen?
- Onko myös mahdollista, että sielun toimiessa itsenäisesti kuolevaisen mieli olisi samanaikaisesti tiedoton itsestään, esimerkiksi syvässä unessa?
- Voisiko ihmisen mieli olla tilapäisesti samatuneena sielun mieleen, morontiaminaän? Olisiko se sielutietoisuuden morontiaalinen ilmentymä?
- Onko sielutietoisuuden vaihe sellainen, että ihmisen mieli voisi saada siitä kokemuksellista tietoa ja että ihmisen mieli muistaisi sellaisen

kokemuksen päivätietoisuuden aikana?

- Miten supertietoinen sielun toiminta on kuvattavissa – toimivatko siinä ihmisen, sielun ja Suuntaajan mieli yhdessä (yhteisellä mieli-alueella)? Onko tämä yhden lajin jumalatietsuutta?

Kun sielu jatkaa kuolevaisen ja Suuntaajan aikaansaannoksena elämäänsä morontiamailmassa, sieluhahmo kokee peräti 570 perättäistä, hyppäysenomaista muodonmuutosta ennen henkimuotoon siirtymistä (542:3). *Kuolevaisten hahmo on siellä sillä tavoin modifioitunut ja ihmisten valoonreagoinnin skaala siinä määrin laajentunut, että kaikki kykenevät nauttimaan toistensa tuntemisesta ja persoonallisuuden myötätuntoisesta ymmärtämisestä.* [436:4]

Eivätkä kysymykset lopu vielä tähän. Onko kehittyvä sielu ihmisen fyysisen elämän aikana jotain muuta kuin sen hahmona ilmenevä morontiaalinen elämänmuoto? Onko niin, että tällöin kehittyvä sielu toimii elävässä morontiaalisessa mielellisruumiillisessa hahmossa, jonka ilmiäsi eli hahmo on henkisiin arvoihin samaistumisen mitta? Onko morontiamailmaan siirtyvä kuolematon sielu jotain erillistä itse morontiaalisesta mielellisruumiillisesta hahmosta? Näyttää siltä, että näin on, koska kohdassa 1235:13 todetaan: *Kun nämä jälleenpersonoimisen edellytykset on koottu yhteen, uinuvan kuolemattoman sielun sisältämien potentiaalien serafivarjelija laskee lukuisten kosmisten persoonallisuuksien avustamana edellä mainitun morontiaentiteetin [sielun, kommentti kirjoittajan] odottavan morontiaalisen mielellisruumiillisen hahmon päälle ja sisälle samalla kun hän saattaa tämän Korkeimman evolutionaarisen lapsen ikuiseen liittoon odottavan Suuntaajan kanssa. Ja tämä teko vie jälleenpersonoinnin päätökseen, päättää muistin, ymmärryksen ja tietoisuuden – identiteetin – undelleenkokoamisen.* Onko morontiaalinen mielellisruumiillinen yhdentymä, ilmiäsi, sama kuin persoonallisuushahmo, – – *joka on valmistettu ottamaan vastaan maan kuolevaisen eloonjäävä sielu, siinä muodossa, jollaiseksi kohtalonsuojelija tämän hahmon on projisoinut.* [1231:1]? Ilmeisesti näin näyttää olevan.

Jos ihminen kykenee suorittamaan seitsemän psyykkistä kehää jo fyysisen elämän aikana, siirtyykö hänen sielunsa jo tällöin, siis ennen ihmisen fyysisestä kuolemaa, esimorontiaalisesta elämänvaiheesta morontiaaliseen elämänvaiheeseen? Entä sieluhahmo, mitä sille tässä tapauksessa tapahtuu fyysisen ihmisen vielä eläessä?

Ennakoivat muutokset ennen Suuntaajan ja sielun fuusiota

Urantia-kirjan kohdassa 1511:2 sanotaan edellisen kohdan viimeiseen kysymykseen liittyen seuraavaa: *Tavallisissa oloissa, kun maailman kuolevainen saavuttaa näin korkeat persoonallisuuden täydellistymisen tasot, tapahtuu sellaisia korkeammille hengellisille tasoille*

nousua ennakoivia ilmiöitä [korostukset kirjoittajan], *jotka lopulta päätyvät tuon kuolevaisen kypsytteen sielun fuusioitumiseen siihen liittyvän jumalallisen Suuntaajan kanssa.*

Ensinnäkin, mitä tarkoitetaan maininnalla ”kun maailman kuolevainen saavuttaa näin korkeat persoonallisuuden täydellistymisen tasot”? Osviitan saa saman sivun 1. kappaleesta, jossa sanotaan: – – *Jeesus – – oli tämän maailman kuolevainen, joka oli päässyt ihmisen evoluutionmukaisen kehityskaaren huipulle kaikessa sellaisessa, jossa oli kysymys mielen hallintaansaamisesta ja itsensä henkeensamastamisesta.* [Korostukset kirjoittajan]

Mielen hallintaansaattaminen johti hänet ajallisuuden ja evolutionaaristen maailmojen täydellistyneeksi kuolevaiseksi. Jeesuksen kuolevaismielen ja hänen sisimmässään olleen henki-Suuntaajan välille oli rakentunut täydellinen synkronia ja katkeamaton yhteys, eli tätä kautta (ihmis)Jeesus oli täydellistänyt henkeensamastumisen.

Toisaalta persoonallisuuden täydellistymistä mitataan jollakin tavalla seuraamalla ihmisen nousua psyykkiseltä kehältä toiselle. *Psyykkiset kehät eivät ole pelkästään älyllisiä, eivät liioin täysin morontiaalisia, vaan niiden kohdalla on kysymys persoonallisuuden statuksesta, mielen saavuttamasta tasosta, sielun kasvusta ja suuntaajavirittyneisyydestä* [korostus kirjoittajan]. *Näiden kehien menestyksellinen läpikäyminen edellyttää koko persoonallisuuden, ei pelkästään sen jonkin osan alueen, harmonista toimintaa. Osien kasvu ei ole samaa kuin aito kokonaisuuden kypsyminen. Todellisuudessa osat kasvavat sitä mukaa kuin minuuden kokonaisuus – koko minuus – aineellinen, älyllinen ja hengellinen minuus, avartuu.* [1209:3]

Mitä sielua koskevat ”ennakoivat ilmiöt” ovat? Uskon, että ainakin sielun hahmo saa uuden muodon, morontiamuodon eli sen muodon, jossa se tulee esiintymään morontiamailmassa. Miksi? Siksi, että sielu tulee fuusion jälkeen etenemään välittömästi morontiamailmaan, kulkee nopeasti läpi mansiomaailmojen ja lopulta esittäytyy Luoja-Pojalle. Jotta ”eläminen” onnistuisi morontiamailmassa, sielun on oltava siihen toimintavalmis. Entä ne kuolevaiset, jotka eivät ole saavuttaneet fuusiota fyysisen elämän aikana? Kun he siirtyvät morontiamailmaan, pitääkö heilläkin olla samanlainen ja -tasoinen hahmo? Tuskin, hahmo voi silloin olla keskeneräinen tai vääristynyt, jota täytyy morontiamailmassa ”korjata”. Onko sittenkin niin, että fuusiota edeltävät ”ennakoivat ilmiöt” eivät liitykään suoraan siihen, että siirrytään morontiamailmaan eli tullaan kykeneväksi elämään morontiamailman lakien mukaisesti, vaan kyse on fuusion edellytyksistä, ilmiöistä, muutoksista, muodonvaihdoksista, laajennuksista, kypsytyden ilmauksista? Näyttää siltä, että ennakoivat muutokset ovat välttämättömiä fuusion kan-

nalta (mahdollisesti fuusiokypsyyden mittareita), mutta samalla ne tuottavat elinkypsyyden morontiaamaailmaa varten!

Mielen hallintaansaattamisen merkitys sielun kehitykselle

Taivaan valtakunnan avaimet ovat: vilpittömyys, lisää vilpittömyyttä ja yhä enemmän vilpittömyyttä. Jokaisella ihmisellä on nämä avaimet. Ihmiset käyttävät niitä – edistyvät henkisyiden subteen – tekemällä päätöksiä, lisää päätöksiä ja yhä enemmän päätöksiä. Korkein moraalinen valinta on valinta, jolla on korkein mahdollinen arvo, ja tämä on aina – millä tahansa sfäärillä, kaikilla sfääreillä – valinta Jumalan tahdon tekemisen hyväksi. Jos ihminen näin valitsee, hän on suuri, vaikka hän olisi Jerusemin kansalaisista vähäpätöisin tai jopa Urantian kuolevaisista vähäisin. [435:7]

Miksi vilpittömyys on niin tavattoman tärkeää? Siihen lienee monia syitä, kuten seuraavat kohdat:

- Jos ei ole vilpiton, ei myöskään seuraa Isän tahtoa.
- Jos on vilpillinen, sen täytyy näkyä siinä hahmossa, joka sielulla on sen kehittyvässä mielillis-morontiaalisessa ruumiissa.
- Vilpillisyys on aina poikkeama vilpittömyydestä, Isän tahdon toteutushalusta, ja siksi se on aina pahaa ja potentiaalisesti sisältää mahdollisuuden pahuuteen ja syntiin samastumiseen.

Miksi päätökset ja päätösten toistuvuus on tärkeää? Syynä voivat olla muun muassa seuraavat kohdat:

- Tekemällä toistamiseen päätöksiä harjaantuu päätösten tekemiseen.
- Tekemällä toistamiseen päätöksiä luo ennustettavuutta käyttäytymiselleen, sillä periaatteessa samanlaisena toistuva päätöstilanne tuottaa aina samanlaisen päätöksen.
- Tekemällä toistamiseen päätöksiä, joiden motiivit ovat vilpittömiä, yksilö pyrkii samastumaan Isän tahtoon ja pyrkii toteuttamaan sitä.
- Päätös realisoituu aina motiivin, joka ollessaan vilpiton auttaa toteuttamaan Isän tahtoa. Huomattakoon, että päätöksen toteutuma käytännössä voi olla motiiviin verrattuna hyvinkin vajavainen, mutta tuomion kannalta vain motiivilla on merkitystä.

Voiko vilpittömyys olla tae Isän tahdon toteuttamisesta? Tuskin se voi, sillä muun muassa:

- Me päättäjinä olemme vielä osittaisia, kaukana Isästä ja siten vilpittömän motiivin perustana on vain osittainen universuminäkökulma.
- Elämänkokemus ei ole riittävä, jotta viisaus tahdon avulla pakotettaisiin tulemaan esiin.

- Oman mielemme hallinta ei ole riittävän vakaa tuottamaan ennustettavia päätöksiä.
- Henkinen kasvu, joka kumpuaa kehittyvän sielun sisältä (1135:1), ei ole vielä riittävän pitkällä Isän tahdon yksityiskohtaiseen tunnistamiseen.

Toisaalta Isän läsnäolon reaalisuus – Salaperäisen Opastajan asuminen ihmisen mielessä – on tae siitä, että läsnä on aina riittävästi mielenhallinnan kiihokkeita, päätöksiä vaativia ongelmia, toistuvuutta ja runsaasti harjoittelumahdollisuuksia. Niinpä: *Mieli on oma purtesi, Suuntaaja on luotsisi ja ihmistahto on kapteeni. [1217:4]* Näiden avulla ihmisen sisäisen elämän järjestykseen saattaminen tuottaa kehittyvälle sielulle pontimet kehittyä kauniiksi, sisäistä elämää hahmossaan tarkasti heijastavaksi peiliksi.

Henkeensamastumisen merkitys sielun kehitykselle (Sielun, suuntaajan ja persoonallisen mielen yhteistyö)

Henkeensamastuminen merkitsee edellä kerrotusta johtuen kuolevaisen ihmisen kohdalla pikemminkin täydellistyvää kuin täydellistä synkroniaa ihmismielen ja Suuntaajan mielen välillä. Henkeensamastumisen voisi sanoa olevan myös ihmismielen jumalatietoisuutta (24:6). Lisäksi: *Ajatuksensuuntaaja on se kosminen ikkuna, jonka läpi finittinen luotu voi uskon välähdyksenä nähdä rajattoman Jumaluuden, Universaalisen Isän, varmuuksia ja jumalallisuuksia. [1129:1]* ja – – *hännen [Jumalan, kommentti kirjoittajan] efektiivinen läsnäolonsa määräytyy sen mukaan, missä määrin näiden asuinpaikkana oleva mieli asettuu yhteistyöhön tämän niiden sisimmässä olevan Ajatuksensuuntaajan kanssa.*” [46:3]

Henkeensamastuminen on ihmismielen ja jumalallisen mielen yhteisillä mielialueilla tapahtuvaa yhteistyötä, samastumista jumalallisiin päämääriin ja sitoutumista henkisiin arvoihin. Henkeensamastuminen tulee esille myös palvontakokemuksena, jossa se – – *sisältää kumppaniksi annetun Suuntaajan ylevän yrityksen viestittää jumalalliselle Isälle ihmisielun – Jumalaa etsivän kuolevaisen mielen ja Jumalaa paljastavan kuolematon Suuntaajan yhteisluomuksen – sanoin kuvaamattomat kaipaukset ja kielin kertomattomat hartaat pyrkimykset. Näin ollen palvonta on teko, jolla aineellinen mieli, yhteydessään olevan hengen opastuksessa, myöntyy hengellistyvän minän yritykseen asettua yhteyteen Jumalan kanssa Universaalisen Isän uskonpoikana. Kuolevainen mieli antaa suostumuksensa palvontaan, kuolematon sielu halajaa palvontaa ja antaa sille alkusysäyksen, jumalallinen Suuntaaja-läsnäolo toimii tämän palvonnan johtajana kuolevaisen mielen ja kehittyvän kuolematon sielun puolesta. Aidosta palvonnasta tulee loppujen lopuksi neljällä kosmisella tasolla toteutuva kokemus: ähyllisellä, morontiaalisella, hengellisellä ja persoonallisella – mielen, sielun ja hengen tietoisuutta ja niiden yhdistymistä persoonallisuudessa. [66:4]*

Mielenkiintoista on toteamus, että ”kuolematon sielu halajaa palvontaa ja antaa sille alkusysäyksen”. Miten sielu voi toimia ikään kuin erillisenä päättäjänä, toiveen asettajana? Vai onko niin, että sielu, joka sisältää ylösnousemiskapasiteetin ikuiseen elämään saakka, luonnostaan tuo esille nämä kaipaukset ja pyrkimykset? Sielun tehtävänä näyttää olevan toimia kimmokkeena kuolevaiselle mielelle pyrkiä kohti korkeampia hengellisiä arvoja. Jos näin on, silloin ihmismielen ja Suuntaajan yhteistyön tulos – kuolematon sielu – toimii kolmantena vuorovaikutteisena takaisinkytkentäisenä tekijänä ihmismieleen. Voisiko tätä kuvata ihmismielen, Suuntaajan ja kuolematon sielun symbioosina, jossa kaikki riippuu kaikesta kuitenkin niin, että viime kädessä sielu kehittyi sen mukaisesti, miten ihmismieli kehittyi mielen hallintaansaattamisessaan ja henkeensamastumisessaan?

Yhtä lailla mielenkiintoista on maininta, että aidosta palvonnasta tulee neljällä kosmisella tasolla toteutuva kokemus eli älyllisellä, **morontiaalisella** (korostus kirjoittajan), hengellisellä ja persoonallisella tasolla. Tässä morontiaalinen on hyvin jännittävä ilmaus. Mikä on se ilmiö, joka palvonnassa tapahtuu morontiaalisella tasolla? Voisiko se olla kehittyvän yhteisluomuksen eli sielun morontiaalisella tasolla esiintuomat näkyvät palvontaa koskevat sieluhahmon ilmaukset? Siis ihmisen fyysisen elämän aikana! Voidaanko tehdä se johtopäätös, että riippuen sielun kehityksen statuksesta ihmisen fyysisen elämän aikana ihmismieli vaikuttaakin kahden rinnakkaisen ilmiömaailman olomuotoihin: sekä fyysiseen että morontiaaliseen (tai esi-morontiaaliseen)? Ilmeisesti näin on, ja vaikka me emme näe emmekä suoraan koe morontiaalista maailmaa, sen tiedostaminen on kuitenkin äärimmäisen tärkeää, kuten seuraavassa otteesta todetaan: *Kuolevaisen olennon mielen tekemät erehdykset ja ihmisen käyttäytymisessä ilmenevät virheet saattavat merkittävästi hidastaa sielun kehitystä, vaikkeivät ne voikaan tällaista **morontia-ilmiötä** [korostus kirjoittajan] estää, kun sisimmässä oleva Suuntaaja on luodun olennon tabdon antamalla suostumuksella sen kerran alulle pannut.* [1218:9]

Suuntaajan ja sielun fuusio

Fuusiassa tapahtuu sielun ja Ajatuksensuuntaajan yhdistyminen niin, ettei kumpikaan ole erotettavissa toisesta. Fuusioituminen merkitsee, että *ylösnousemuskuolevainen on ikuisiksi ajoiksi ja varauksetta päättänyt noudattaa Isän tahtoa* [1218:9] ja että *kumpikin saa toisen koettavissa olevat ominaisuudet.* [1212: 6]

Urantia-kirjassa todetaan mielenkiintoisella tavalla: *Onko voittoa Suuntaaja ansainnut persoonallisuuden ihmisyydelle tekemällään suurenmoisella palveluksella, vai onko urboollinen ihminen hankkinut kuolematomuuden vilpittömällä ponnistuksillaan suuntaajankaltaisuuden saa-*

vuttamiseksi? Kysymys ei ole kummastakaan, vaan he ovat yhdessä onnistuneet kehittämään yhden Korkeimman ylösnousemuspersoonallisuuksien erääseen ainutlaatuiseseen luokkaan kuuluvan jäsenen, joka tulee iäti osoittautumaan palvelualltiiksi, uskolliseksi ja tebokeaksi; he ovat kehittäneet sellaisen ehdokkaan edelleenkasvuun ja -kehitykseen, joka tähtää aina vain korkeammalle ja joka ei koskaan lopeta verratonta nousuaan ennen kuin Havonan seitsemän kehää on käyty läpi ja entinen maallista syntyperää oleva sielu seisoo Paratiisissa olevan Isän aktuaalisen persoonallisuuden edessä hänet palvoen tunnistaen. [1238:4]

Fyysisen elämän aikana tapahtuva translaatio, siirtyminen aineellisesta elämästä morontiatilaan eli kokemus kuolematon sielun fuusiosta sisimmässä olevan Suuntaajan kanssa (623:2) edellyttää, että – – *ihmisolento on kulkenut kosmisen tuloksiinpääsyn kehät loppuun* – – [1212:3], mikä merkitsee mielen hallintaansaattamisen ja henkeensamastumisen täydellisyyttä siinä laajuudessa kuin se fyysisen elämän aikana ylipäätään on mahdollista.

Sieluhahmon kehittyminen morontiaa maailmassa

*Morontiaaliseen edistymiseen kuuluu jatkuva älyn, hengen ja **persoonallisuuden hahmon kehittyminen.*** [342:2, korostus kirjoittajan]. Lisäksi todetaan: *Morontiamieli toimii aina eri tavalla subteessa morontiaelämän 570 tasoon, ja se tuo julki sitä suurempaa kykyä liittyä kosmiseen mieleen, mitä korkeampia tasoja saavutetaan.* [481:2] Todetaan myös seuraavaa: *Aineellisen ruumiinbahmon ulkomuoto vastaa tiettyyn määrään saakka persoonallisuuden identiteetin luonnetta. Fyysinen ruumis heijastaa rajoitetussa määrin jotakin persoonallisuuden synnynnäisestä olemuksesta. Vieläkin enemmän näin tekee morontiaahahmo. Kuolevaiset voivat fyysisessä elämässä olla ulkonaisesti kauniita, vaikka sisäisesti ovatkin vastenmielisiä. Morontiaelämässä ja varsinkin sen korkeammilla tasoilla persoonallisuuden ulkoinen hahmo vaihtelee suorassa subteessa siihen, millainen sisäisen persoonan olemus on.* [1236:1]

Sama asia tulee hieman eri tavalla esiin seuraavassa: *Eloonylämisen arvoinen sielu heijastaa uskollisesti aineellisen älymekanismin – minuuden identiteetin entisen olinpaikan – sekä laadullisia että määrällisiä toimintoja ja motivaatioita. Totuuden, kaunouden ja hyvyyden valitessaan kuolevaisen mieli astuu universonissa vietettävään esimorontiaaliseen elämänvaiheeseensa, joka sujuu viisaudenhengen johdolla yhdistyneiden seitsemän mielenauttajahengen suojeluksessa. Myöhemmin, eli sitten kun esimorontiaalista saavutustasoa edustavat seitsemän kehää on suoritettu, morontiamielenä tunnetun antimen lisääminen mielenauttajan toimikenttänä olevan mielen päälle saattaa alkuunsa paikallisuuniversonissa tapahtuvaa edistymistä merkitsevän esihengellisen eli morontiaelämänvaiheen.* [1237:1]

Mitä tarkoittaa seitsemän psyykkisen kehän suorittamisen jälkeen mielenauttajan toimikenttänä olevan mielen päälle annettava morontiamieli? Tämä

tapahtuma merkitsee kuitenkin edistymistä esihengelliseen eli morontielämänvaiheeseen. Entä jos ihminen suorittaa psyykkiset kehät jo fyysisen elämän aikana ja jos fuusiota ennakoivat muutokset tehdään samassa yhteydessä, lasketaanko morontiamieli kehittyvän sielun ylle jo tässä vaiheessa?

Morontiamailmassa on persoonallisuuden julkituomiseen soveltuva hahmo, josta todetaan seuraavaa: *Teille on vaikea tehdä selkoa paikallisuniversumissa eletävää elämänuraa varten tarvittavasta morontia-personaalisuuden hahmosta. Teille annetaan persoonallisuuden julkituomisen mahdollistava morontiahahmo, ja kysymyksessä on ulkokuori, joka kaiken kaikkiaan ylittää käsityskykyne. Tällaiset hahmot, vaikka ne ovatkin täysin todellisia, eivät kuitenkaan ole sellaisia aineelliseen luokkaan kuuluvia energijärjestelmiä, jotka nyt ymmärrätte. Ne palvelevat silti paikallisuniversumin maailmoissa samaa tarkoitusta kuin aineelliset ruumiinne palvelevat ihmisen synnyinplaneetoilla.* [1235:6]

Sieluhahmon muuttuminen henkihahmoksi

Paikallisuniversumin läpikäytyään kuolevaiset – – saavat reaalisen henki-identiteetin – –. [342:3] Siirtyminen viimeisimmältä morontiatasolta ensimmäiselle eli alimmalle henkiasteelle on kuitenkin vain pieni muutos hahmossa. Persoonallisuus, luonne ja mieli säilyvät muuttumattomina. *Mutta henkihahmo [korostus kirjoittajan] on aivan yhtä reaalin kuin morontiaruumiskin, ja se on aivan yhtäläillä havaittavissa.* [342:3]

Ovatko yhdessä toimivat sielu ja sieluhahmo (sieluruumis) kuitenkin erillisiä? Toinen olisi kuolematon sielu ja toinen väline, jossa sielu elää. Käykö niin, että sielu toimiessaan morontiaalisella eli esihengellisellä alueella kasvaa perättäisten muunnosten avulla yhä korkeammille tasoille ja muunnetaan lopulta henkeä olevaksi statukseksi, eli sielu saakin henki-identiteetin ja **henkihahmon**? Ja käykö tässä vaiheessa niin, että henki ja henkihahmo eivät enää olisikaan erillisiä, vaan yhtä ja samaa substanssia, henki-identiteettiä? Siten kehityskulku olisi kuolevaisen ihmisen fyysisen elämän ja kehittyvän sielun osalta rinnakkainen, sen jälkeen sielun ja sieluruumiin yhteisen morontiatapaleen osalta peräkkäinen (asteittainen nousu korkeammille morontiatasoille) ja henki-identiteetin ja henkihahmon osalta asteittainen, mutta ei enää erillinen, ts. henki-identiteetin ja henkihahmon sisäinen ja ulkoinen olemus alkaisivat lähestyä täyttä samuutta, joka tulee sitä täydellisemmäksi mitä korkeammille henkitasoille nouseaan (1236:1).

Suuntaajan ja finaliitin yhteisen mielialueen ”korkeimmallistuminen”

Aivan kuin ohimennen *Urantia-kirjassa* kohdassa 1182:2 todetaan: *Taivasmatkalaisen kokemukseen kuu-*

luvat finaliitin tasot saavutettuaan nämä kuudennen asteen henget näyttävät muuntavan jonkin sellaisen mielessä vaikuttavan tekijän, joka edustaa kuolevaisen olennon mielen ja Suuntaajan mielen joidenkin osa-alueiden liittoa, ja nämä osa-alueet olivat aiemmin toimineet yhdysiteenä tällaisten ylösnousevien persoonallisuuksien jumalallisten ja inhimillisten vaiheiden välillä. Tämä kokemuksellinen mielen ominaisuus luultavasti ”korkeimmallistuu” ja tuo sittemmin oman lisänsä siihen, mitä evolutionaarisella Jumaluudella – Korkeimmalla Olennolla – on kokemusperäisesti ballussaan.

Eritellessä edellä oleva osa-kokonaisuuksiin voitaisiin todeta muun muassa seuraavaa:

- Suuntaaja ja ylösnousemuskuolevainen kommunikoivat keskenään joidenkin yhteisten mielialueiden kautta ”mielestä mieleen”, koska nuo mielialueet toimivat yhteistyössä ja yhdysiteenä inhimillisen ja jumalallisen ylösnousemuksen vaiheiden välillä.
- Nämä mielialueet ovat osa kummankin osapuolen koko mielialueesta. Kohdassa 1212:6 mainitaan, että Suuntaaja voi luovuttaa infiniittisen kokemushistoriansa vain infiniittisessä tulevaisuudessa ja luovutus tapahtuu vain sitä mukaa kuin kuolevainen voi ottaa tuota tietoa vastaan.
- Yhteisten mielialueiden syntyminen ajoittuu jo fyysisen elämän aikaan, mikäli Suuntaajan ja kuolevaisen välillä vallitsevat suotuisat yhteydenpitoedellytykset.
- Yhteiset mielialueet sisältävät sen finiittisen kokemuskertymän, joka koskee koko kuolevaisen ja Suuntaajan yhteisen ylösnousemusmatkan aikana kertynyttä yhteistyöaineistoa (vertaa käsitettä ”toiminta Korkeimmassa”).
- Kuudennen asteen henki (finaliitti) muuntaa nämä mielen yhteydenpito- ja yhteistyöalueet jollakin tavalla evolutionaarisen Jumaluuden – Korkeimman Olennon – käytettäväksi.

Onko tämä evolutionaarisen kuolevaisen ja Infiniittisen Jumalan anti tai lahja finiittiselle Jumaluudelle? *Urantia-kirjan* mukaan näin näyttää olevan. Siten ensin kuolevainen antaa lahjan Isälle (Isän tahdon toteuttaminen), sitten finaliitti (yhdistynyt kuolevainen ja Suuntaaja) antaa lahjan evolutionaarille Jumaluudelle eli Korkeimmalle Olennolle (inhimillisen ja jumalallisen ylösnousemuskokemuskertymän luovutus evolutionaarisen Jumaluuden käyttöön).

Mikä on sitten kolmas lahja? Voisiko olla niin, että koska Isän tahdon esilletulo luodulle Suuntaajan toimesta ja Korkeimman Olennon esilletulo finiittiselle universumille yhdistyneen ja tyhjentävän luodun ja Luojan kokemuksellisuuden kautta ovat toiminnallaan saaneet vastineensa (luodun osalta sielu ja Korkeimman Olennon osalta aktualisoituminen), niin kolmas lahja liittyy jotenkin Perimmäisen

Jumaluuden epäsuoraan esilletuloon, mutta kenen kanssa? Tulee väkisinkin mieleen, että sen täytyy olla jotenkin yhteydessä transsendentaaleihin, koska finaliitit vannovat valansa transsendentaalien päällikölle.

Mielen yhteistyöalue yhdessä kuudennen asteen henkistatuksen kanssa antaa mielenkiintoisen liittymän siihen, mitä seitsemännen asteen hengeltä saatettaisiin edellyttää. Jotenkin tuntuisi luonteelta odottaa tuon mielen yhteistyöalueen ja Korkeimman Olennon mielen väliseltä kommunikoinnilta jotain – voisiko se olla mielestä mieleen siinä tapauksessa, että Korkein Olento on aktualisoitunut? Onhan Korkeimmalle Olenolle luovutettu kokemukselli-

nen mielen yhteistyöalue sekä Korkeimman Olennon että finaliitin (yhdistyneen ylösnousemuskuolevaisen ja Suuntaajan) hallussa. Tämä avaa joka tapauksessa huikkeen näköalan: onhan Korkein Olento koonnut kaiken luodun ja Luojan välisen kokemuksellisuuden synteeksi. Voisiko Korkein Olento jakaa tuon synteisin universumien käyttöön? Tämä saattaisi olla uskottavaa, sillä juuri näinhän Korkein Olento menetteli, kun heijastustoiminnan kaikki piirteet oli otettu käyttöön: Korkein Olento antoi vielä oman panoksensa heijastustoiminnan hyödyntämiseen.

Kokemus – opettajienkin opettaja

TAPIO TALVTIE

”Joka härillä kyntää se häristä puhuu”, kuuluu vanha sanonta. Mikäpä olisikaan ihmistä lähempänä ja hänelle rakkaampi kuin **omakohtainen kokemus**. Tätä käsitettä myös *Urantia-kirja* viljelee, laajentaa ja painottaa tämän tästä. Se tuo yhä uudelleen esille käsitteen ”omakohtainen kokemus” eikä vain ihmisten vaan jopa kaikkien taivaallisten olentojen kiistämättömänä etuoikeutena, aina ei-eksistentiaalista Jumaluutta edustavia olentoja myöten. Omakohtainen kokemus on kaikille niin rakas, että milloin vain kaksi ihmistä kohtaa, niin keskustelun aihe hakee hyvin nopeasti ”yhteistä taustaa” – niitä samankaltaisia kokemuksia.

Kokemuksen tärkeys

Urantia-kirjan mukaan aktuaaliselle elämisen kokemukselle ei ole mitään kosmista korviketta, eli koko maailmankaikkeudessa ei ole kerrassaan mitään, mikä voisi korvata omakohtaisen kokemuksen tosiasian (mm. 1195:4, 1185:2 ja 253:1). *Ilman kokemusta ei yksikään evolutionaarinen luotu voisi edes olla olemassa.* [1173:3]

Jopa Jumaluuksille kokemuksen tosiasia on korvaamatonta ja välttämätöntä. Esimerkiksi Suuntaajat kasvavat kokemuksellisuudessa ja taitavuudessa, vaikka ne ovatkin kauttaaltaan yhtäläisen ”jumalallisia”. Edes Luoja-Pojat, kuten Jeesus, eivät suostu vastaanottamaan Isältään suvereenia valtaa universumiinsa nähden, ilman että he olisivat sen ensin **kokemuksellisesti** ansainneet seitsemän luoduille lahjoittautumisen jälkeen! Myös Korkein

Olento, kuten Perimmäinenkin, on puhtaasti kokemuksellinen jumaluus ja sen vuoksi täydelleen ja vain kokemuksen kautta tajuttavissa. He pitävät huolen siitä, ettei universumistamme mikään arvokas kokemus joudu hukkaan vaan tulee ensin heidän kasvukseen ja sitä kautta lopulta meidän kaikkien hyödyksi. Korkein Olento, saavutettuaan ensin täydellisen määrän kokemusta, tulee aikanaan Superuniversumien hallinnossa korvaamaan Päivien Muinaiset, jotka eivät alun perin olleet kokemuksen pohjalta nimitettyjä. Jumaluuksista vain Absoluutti voi olla samalla kertaa sekä eksistentiaalinen että kokemuksellinen (1174:4), mutta muuten ne seitsemän Jumaluusabsoluuttia eivät ole kokemismenetelmän kautta tajuttavissa.

Eksistentiaalinen Jumaluus (Isä, Poika ja Henki) ei ole kokemuksellinen; heillä ei ole ollut päivien alkuhetkeä ja he tietävät lopun alusta, heille mikään universumin tapahtuma ei tule yllätyksenä. Voisi sanoa, että heiltä puuttuu ”tietämättömyyden kokemus”, ja he kokevatkin sen meidän kauttamme. Heidän suunnitelmansa kattaa meidän kokeilumme ja tulokseltaan epävarmat hankkeemme. Miltä tuntuisi esittää draamaa, jossa kaikki tapahtumat ja yllätykset olisivat etukäteen nähtävissä – paremmalta tuntuukin olla ennalta tietämätön.

Muistamme myös, miten *Urantia-kirja* kuvaa täydellisen Havonan täydellisiksi luotuja asukkaita, kuinka he silmin nähden ”kadehtivat” meitä kokemuksellisia ja sitä kautta täydellistyviä luotuja. Heiltäkin puuttuu kasvun ja epätäydellisyyden kokemus.

Me kuolevaiset ihmiset, jotka lähdemme aivan pohjalta, saamme ylösnousemuksemme myötä laajimman mahdollisen määrän kokemusta, ja luultavasti juuri sen vuoksi määränpäämme on muita korkeammalla: ensin Paratiisin täydellisyys, sitten Paratiisin Lopullisuuden Saavuttajakunta, myöhemmin seitsemännen asteen henki, Korkeimmuuden ja Perimmäisyyden saavuttaja ja Absoluuttisuuden loputon tutkija. Kirjassa on myös maininta, että ihmisiä, jotka sattuvat kuolemaan aivan lapsena ja sittemmin saavat varttua mansiomaailman lastenhoitoiloissa ja joilta niin muodoin jää puuttumaan synnyinmaailmansa arvokas kokemus, ei nimitetä Lopullisuuden Saavuttajakuntaan, vaikka he Paratiisin täydellisyyden voivatkin saavuttaa (532:6).

Meille on myös luvattu, että *[e]nnen kuin ylösnousemuskuolevaiset lähtevät paikallisuniversumista astuakseen henkiselle elämänuralleen, tyydytetään heidän jokainen älyllinen, taiteellinen ja sosiaalinen toiveensa tai aito pyrkimyksensä, joka koskaan luonnehti heidän kuolevaisen tai morontiaalisena olemassaolonsa tasoa* [508:3]. Samoin ne arvokkaat kokemukset, muistot ja saavutukset, mitä ihminen universumiurallaan saavuttaa, mukaan lukien totuus, kauneus ja hyvyys, eivät tapahdu turhaan, eikä niistä mitään oteta häneltä pois, vaan sen kaiken hän saa aina pitää omaisuutenaan (535:1; 546:3; 1200:1; 2097:3), mutta ne valitettavat kokemukset ja *[e]rehdykset, joita ette kykene unohtamaan ajallisuudessa, unohtuvat ikuisuudessa*. [1739:3]

Yleensä jälkeensä katsottuna ihminen ei olisi koskaan halukas luopumaan mistään elämänsä aikana saamistaan kokemuksista, ja vieläpä niin, että viimeiseksi niistä vaikeista kokemuksista, joista on selvinnyt kunnialla, ja ensimmäiseksi niistä turhista mielihyvän kokemuksista, joita kaipasi kipeimmin. Esimerkiksi joutenoloa ja laiskuutta harva jaksaa muistella hyvällä ja arvostaa, saati sillä kerskua, vaikka aikanaan se oli mitä halutuinta.

Ette koko Paratiisiin-nousunne aikana voita koskaan mitään sillä, että yritätte kärsimättömästi välttää säädetyn ja jumalallisen suunnitelman mukaisen tien läpikäymiseltä turvautumalla oikoteihin, omiin keksäisuihin ja muihin konsteihin muuttuaksenne entistä paremmiksi täydellisellä tiellä kohti täydellistymistä ja ikuista täydellisyyttä. [846:4]

Kokemuksen edellytyksiä

Aika on erottamaton tekijä kokemuksellista universumia. Muistamme Luciferin hullutuksen, kuten *Urantia-kirja* asian ilmaisee, jossa hän yritti sivuuttaa aikatekijän kokemuksellisessa kasvussa, mikä on itessään paradoksi (614:8). Hän halusi vapauden valpuvassa riistää luoduilta olennoilta sen sävähdyttävän kokemuksen, että he olisivat vapaatahtoisesti

olleet tuomassa jotain persoonallista siihen kokemuksellisen viisauden rakennelmaan, joka johtaa kohti valon ja elämän universumia.

Jumalan myllyt pyörivät hitaasti mutta varmasti. Jumala haluaa, että mitään elintärkeää yksityiskohtaa ei universumissa koskaan ohiteta kiireen vuoksi – aikaa on tarvittaessa vaikka rajattomasti, ja mihin ikuisuudessa olisikaan kiire? Evoluutio saattaa näyttää hitaalta, ja näennäisistä ja paikallisista taantumista huolimatta se kulkee kuitenkin vain ja ainoastaan yhteen suuntaan: eteenpäin. Vanha lainaus ajan merkityksestä: ”Tvithjodin maassa, kaukana pohjoisessa on suunnaton vuori, sata mailia suuntaansa. Kerran tuhannessa vuodessa sen rinteelle istahtaa pieni lintu, teroittaa hetken nokkaansa hakaten sitä vuoren rinnettä vasten. Kun tämä vuori on sitten tällä tavoin kulunut, huvennut kokonaan olemattomiin, on kulunut yksi päivä ikuisuudesta.”

Ihmisen kokemusmaailmaa rajoittavat enimmäkseen ennakkoluuloisuus, pelko ja laiskuus. Ihminen toimii sen vuoksi luonnostaan urautuneesti, itseään toistaen. Mutta lisäkokemusta ei juurikaan tuo uraan turvautuminen, vaan urista piittaamaton mutta hallittu ajattelu. Meidän ei aina tulisi vältellä kokemuksia pelkästä muutosvastarinnasta, elleimme etukäteen tiedä, että tuleva kokemus olisi suorastaan Isän tahdon vastainen teko tai muuten tyhmänrohkeaa. Ei niin pientä asiaa olekaan, etteikö siitä voisi jotain oppia, ja usein suurimmat totuudet ovatkin yksinkertaisia ja koruttomia, kuten lastenkin suusta kuu-lee, kun taas monet epätotuudet vaativat eläkkeeseen kulisseeja, symboleja ja äänekästä ”torvensoittoa”.

Erilaisuus synnyttää aina jännitteen, ja tämän varauksen purkaminen johtaa eittämättä kokemukseen ja mahdolliseen kasvuun. Serafisuojelijamme pitävätkin huolen mm. siitä, ettei elämämme jää liian staattiseksi ja virikkeettömäksi.

Ihmiset haluaisivat mielellään kiirehtiä ja löytää oikopolkuja ylemmälle kokemuksen tasolle kykenemättä vielä hallitsemaan nykyistäkään. Tällaisesta on yksi esimerkki kohdassa 315:1, jossa kuvataan, miten armoa ja laupeuttakaan ei voi osoittaa sinänsä ja sellaisenaan käymättä ensin läpi muita välttämättömiä välivaiheita: oikeudenmukaisuus, kohtuullisuus, pitkämielisyys ja hyväntahtoisuus (tässä järjestyksessä). Oikopolun seurauksena voi osoittaa holhoavuutta, alentuvaisuutta tai hyväntekeväisyyttä – jopa sääliä –, mutta ne eivät ole armoa ja laupeutta. Laupeus on ominaisuus, joka kasvaa.

Kokemuksen tuloksia

Olen aivan varma, että nykyisiä vähäpätöisiä kokemuksiamme ja kitkeriä läksyjämme tulemme myö-

hemmin arvostamaan mittaamattomasti. Meidän parhaita avujamme tulevat epäilemättä olemaan juuri ne katkerat kalkit, jotka opettivat meitä eniten. Kokemus ikään kuin jännittää, notkistaa ja voimistaa jouta, mutta liian raju kokemus voi johtaa jonkinlaiseen pysyvään muodonmuutokseen, josta ei aina olekaan paluuta entiseen. Eikä suinkaan ole toivottavaa, että mikään kokemus ajaisi ihmistä pysyvään mielen epätasapainoon. Normaalisti ”vastoinkäymiset ovat vain väärin ymmärrettyjä myötäkäymisiä.” Meille sanotaan myös suoraan, että **[k]osmoksen suurin kärsimys on, ettei ole koskaan kärsinyt.** *Kuolevaiset oppivat viisautta vain kokeamalla koettelemuksia.* [556:14; korostus kirjoittajan]

Jopa ihmisen sielukin on kokemusperäisesti hankittu (8:10). Eikä se ole suinkaan mikään vähäpätöinen asia, kun ajattelee, mikä osa ihmisestä jää eloon. Myös ihmisen sielu kokee Suuntaajan johdatuksia (65:1).

Ihminen ei kykene arvostamaan ilmaiseksi saatua niin kuin tekemällä ansaittua, sillä mikä laulaen tulee, se usein viheltäen meneekin. Mutta minkä hän hiellä rakentaa, sitä hän vaalii ja sen hän muistaa. Ilmainen saavutus on turhan usein kuin kaivoon kannettu vesi.

Mitenkä ihminen sitten kokemansa kokee? ”Yhtäkkiä ja odottamatta saapuvat ilo ja kärsimys, huomaamatta ne jättävät sinut ja kertovat Herralleen, miten olet ne vastaan ottanut”, on joku asian oivaltanut.

Insinööri näkee joka puolella muttereita, jotka kaipaavat kiristämistä, ekonomi näkee kaikkialla markkoja, jotka kaipaavat keräämistä. Jeesus näki joka puolella tilaisuuksia ja mahdollisuuksia tuoda julki Jumalan tahtoa, rakkautta ja palvelua. Jumalalla on toden totta aina ilo kirkastaa nimensä ja tuoda itseään ja rakkauttaan ihmisille. Mekin voisimme nähdä yhä toistuvia tilaisuuksia elää todeksi Isän tahto.

Kokemuksen määrä

Tiede on määrällinen kokemus, uskonto on laadullinen kokemus —. [2077:1]

Ihmisen Poika koki ihmisen tunne-elämän koko asteikon ylimmästä ilosta syvimpään suruun. Hän oli iloinen lapsi ja harvinaisen hyväntuulinen olento. Mutta yhtäläillä hän oli "surujen mies ja murbeen tuttava". Hengellisessä merkityksessä hän tosiaan eli kuolevaisen olennon elämän pohjalta huipulle, alusta loppuun. Aineellisesta näkökulmasta katsoen saattaa näyttää siltä, ettei hänen tarvinnut kokea inhimillisen olemassaolon kumpaaakaan sosiaalista ääripäätä, mutta älyllisessä mielessä hän perehtyi koko mi-

talta ja täysimääräisesti siihen, mitä ihmiskunta saa kokea. [1425:3]

On myös olemassa kokemuksia, joita yksinkertaisesti ei voi ohittaa. Yksi tällainen on vanhemmuuden kokemus (531:4; 516:2), jota ilman ei kukaan selviä paikallisjärjestelmää pidemmälle. Ellei kasvatust vastuuta ole kokenut maan päällä elässään, se on koettava mansiomaailmojen finaliittimaailmassa tai Jerusemissa. Kuitenkaan biologisena vanhempaan oleminen ei ole enää mahdollista kuoleman jälkeisissä maailmoissa, koska siellä emme ole enää sukupuolellisia olentoja. Sukupuolisuus itsessään ei ole välttämätön kokemus.

Mitä on ihmisen kokemus? Se on yksinkertaisesti kaikenlaista vuorovaikutusta aktiivisen ja vastauksia etsivän minuuden ja minkä tahansa muun aktiivisen ja ulkopuolisen olevaisen välillä. Kokemuksen massa määrättyy käsityksen syvyydestä ynnä minuuden ulkopuolella olevan todellisuuden tuntemisen kokonaismäärästä. Kokemuksen liike on yhtä kuin odotettavissa olevan kuvittelun voimallisuus ynnä se, miten teräviä ovat aistinvaraiset havainnot sen olevaisen ulkonaisista ominaisuuksista, johonka ollaan kosketuksissa. Kokemuksen tosiasia löytyy minätajunnasta ynnä muu-eksistensseistä – muu-olevaisuudesta, muu-mielelydestä ja muu-henkeydestä. [1123:2]

Miksi sitten niin monen yksilön, sivilisaation ja maailman täytyy kaikkien opetella samat asiat, vieläpä kantapään kautta, kun ne todella voisivat päästä helpommallakin? Miksei tietoa ja kokemusta jaeta vapaammin? Luulen, että uuden kokemisesta tulisi silloin liian harvojen omaisuutta ja Korkeimman Olennon saama jäisi liian ohueksi, eikä asioita, mahdollisuuksia ja kombinaatioita olisi läpikotaisin seullottu.

Kokemuksen laatu

Kokemus on hyvä, milloin se kobottaa kauneuden arvostamista, lisää moraalista tahtoa, avartaa totuuden näkemistä, laajentaa kykyä rakastaa ja palvella kanssaihmissiään, nostaa hengelliset ihanteet korkeuksiin ja yhdistää ihmisen korkeimmat ajalliset vaikuttimet hänen sisimmässään vaikuttavan Suuntaajan ikuisiin tavoitteisiin, mitkä kaikki johtavat suoraa tietä siihen, että ihmisen halu Isän tahdon täyttämiseen kasvaa entisestään, ja näin ne voimistavat Jumalan löytämisen ja yhä enemmän hänen kaltaisenaan olemisen jumalallista kaipuuta. [1458:2; korostus kirjoittajan]

Vapaa ja kokematon äly ei mitenkään voi heti ja alusta asti olla yksinomaan viisas. Aivan kuten lapsi arvioi kokemusta sen sisältämän mielihyvän määrän mukaan, niin monet aikuisetkin haluaisivat välttää kaikkia sellaisia edessä olevia kokemuksia, jotka eivät tuo mielihyvää, aistinautintoja tai omaa etua.

Mutta menneitä kokemuksia sitten käydään läpi sitäkin suuremmalla innolla, ja mieluiten juuri koettele-
muksia, koska ne on jo turvallista kokea ajatuksissa uudelleen. Ihmiset voivat myös hakea itselleen ”virtuaalikoemuksia”, joilla tarkoitan kuvitteellisiin kokemuksiin eläytymistä aivan kuin ne olisivat omia. Mutta hyväkään rakkauselokuva ei voi koskaan korvata sitä aitoa tyydytystä ja kokemusta, mitä vain omakohtainen eläminen ja ystävyuden kokemus voi tarjota. Kyllähän virtuaalikoemuksista tai toistenkin kokemuksista voi jotain oppia, mutta omakohtainen kokemus on silti aina huomattavasti edullisemmassa asemassa kuin paraskaan teoria. Meistä vielä niin moni haluaisi kulkea oikopolkuja onneen, mutta oikopolun kokemukset ovat väistämättä vajampia kuin muiden. Ja oikopolun kulkijoilla on tyypillisesti olevinaan aina kiire. Kiireessä on vain se paha puoli, että se vie paljon aikaa, jolloin ei tule havainnoineeksi sitäkään vähää, mikä olisi huomion arvoista. Muistamme maininnan, että Jeesuksella ei eläessään ollut koskaan kiire (1874:8).

Ihmisen kaikki kokemukset jättävät häneen jälkensä ja heijastuvat hänen olemuksessaan tavalla, joka on itselle tiedostamatonta. Siitä toinen pystyy helpostikin ”lukemaan”, mitä hän on kokemuksistaan oppinut tai jättänyt oppimatta. *Tappio on se totuudellinen peili, josta voit nähdä rebellisesti todellisen minäsi.* [1740:4]

Jos tämä ”kokemuksellinen yliopisto” eli maan päällä eläminen ei toisi ihmiselle enää mitään lisäarvoa, vaan hän olisi jo saavuttanut kaikki seitsemän psyykkistä kehäänsä, niin hänet ”noudettaisiin” välittömästi pois. Toisin sanoen hän leimahtaisi fuusion kautta suoraan mansiomaailmoihin. Mm. tästä tapahtumasta tietoisina voimme olla varmoja, että meillä on vielä paljon opittavaa ja koettavaa, koska olemme vielä täällä. Eli onko elämäntavoittemme hankkia myös kokemusta ja oppia? Ainakin vastoinkäymiset tuovat juuri sitä.

Luvussa 32, osa 3 (Evoluution idea), kerrotaan, miten Isän löytäminen uskon silmin käy sitä vaikeammaksi, mitä alemmas elollisuuden asteikkoja mennään, jolloin myös hengellisen sokeuden ja synnin mahdollisuus kasvaa, kuten on laita Urantian ihmistenkin keskuudessa. Tämä luodun alkuperän etäisyys täydellisyydestä lisää epäsovun, sekasorron, jopa kapinan riskiä. Mutta silloin ne kaukana täydellisyydestä syntyvät luonteet, jotka vielä näin olosuhteista johtuen ovat useimmiten joutuneet kouliintumaan ”hädän alasimen ja tuskan moukarin välissä” silti säilyttäen uskonsa, ovat ilmeisesti kokemuksen määrällä ja laadulla mitattuna sitäkin parempia (258:11). Olisiko sillä tiedolla, että Neadonissa on

Suuntaajia 90 %:lla ja eräässä meidän naapuriuniversumissamme vain 50 %:lla kuolevaisista (568:2), mitään tekemistä suunnitellun ja haetun kokemuksen kanssa?

Aivan liian usein ihmiset unohtavat, että Jumala on ihmisenä olemisen suurin kokemus. Muut kokemukset ovat luonteeltaan ja sisällöltään rajallisia, mutta jumalakokemuksella ei ole muita rajoituksia kuin luodun olennon käsitelykyvyn asettamat – –. [1289:2; korostus kirjoittajan]

Uskonnollinen kokemus

Ihmisen aito uskonto, sen sijaan että se vanhan käsityksen mukaan määriteltäisiin dogmaattiseksi opinkappaleeksi tai auktoriteettiseksi kirkoksi, on *Urantia-kirjan* mukaan vain ”henkilökohtainen kokemus” ja ”hengellinen kokemus” monoteistisestä ja persoonallisesta Jumalasta, kokemusta Jumala-Isän todellisuudesta ja hänen poikanaan olemisesta (68:4). Vain täten uskosta ja uskonnosta voi koskaan tulla omakohtaista, persoonallista ja elävää! Ja vaikka Jumaluus on moninainen käsite, niin ihmisen uskonnollisessa kokemuksessa Jumala on vain yksi (380:3).

Myös palvontakokemus on – – *neljällä kosmisella tasolla toteutuva kokemus: älyllisellä, morontiaalisella, hengellisellä ja persoonallisella – mielen, sielun ja hengen tietoisuutta ja niiden yhdistymistä persoonallisuudessa.* [66:4] Ja jumalallisen totuuden tuntee parhaiten siitä, että siinä on *hengellinen tuntu.* [42:7]

Uskontoa ei voi lahjoittaa, saada, lainata, oppia eikä kadottaa. Se on henkilökohtainen kokemus, joka kasvaa subteessa lopullisten arvojen kaipuuseen. [1095:2] Uskonnossa on kysymys arvoista, ja kaikki arvot ovat aina kokemuspohjaisia. Ajan ja kokemuksen myötä elävä usko kokee merkitysten laajenemista ja arvojen ko-
hoamista.

Kokemuksen todistusarvo, autenttisuus

Tämä on eittämättä yksi vaikeimpia käsiteltäviä asioita. Moni ihminen sanoo vakuuttavasti kokeneensa sitä sun tätä, mutta onko se kaikki totta? Mistä tietää, onko se vain terveen ihmisen sairasta mielikuvitusta, vaikka ihminen itse tunteeikin kokemuksensa täydellisen todelliseksi?

Nämä ovat ongelmia, jotka on ratkaistava yksilökohtaisen arvioinnin ja henkilökohtaisen päätöksenteon tietä. Mutta on parempi, että ihminen erehtyy hylkäämään, mitä Suuntaaja esittää, siksi, että hän uskoo sen olevan pelkästään ihmisestä itsestään lähtöisin oleva kokemus, kuin että hän kömmähtää ylentämään kuolevaisen mielestä lähtevän reaktion jumalallisen arvokkuuden korkeuksiin. Muista-

kaa, että *Ajatukseensuuntaajan vaikutus on enimmältään, jos kohta ei kokonaan, ylittajunnallinen kokemus.* [1208:4]

Maailmassa on suunnaton määrä kiistanalaisia kokemuksia, joita ei voi todistaa puolesta eikä vastaan. On nähty UFOja, koettu jälleensyntymää, tavattu jumalia ja kuolleita ihmisiä, nähty näkyjä, ennustuksia ja muita ihmeitä. ”Mitä soopaa”, sanoo yksi, ”selvä todiste”, sanoo toinen. Tiede sanoo, että ilmiön täytyy olla aina toistettavissa, että se voidaan tutkia ja analysoida ollakseen todistettava. Lähes varmaa on, että ainakin suurin osa – miltei kaikki – edellä mainituista ilmiöistä on todella soopaa, mutta ovatko ne kaikki? *Urantia-kirja* sanoo magian ilmiöitä, kuten spiritismiä, kauttaaltaan ”surkeiksi näytelmiksi”, eikä anna pennin arvoa enää nykyihmisen taikauskaisuudelle. Mutta samalla kirja kertoo hämmästyttävistä historian ihmeistä, vaikkakaan Jeesuksen jälkeisestä ajasta ei mitään. Yleinen toteamus rivien välissä vain on, että ihmeiden perässä ei kannata juosta. Aivan kuten kirja valittaa suuresti sitäkin, että kristinuskosta tuli uskonto ihmeiden Jeesuksesta eikä hänen ylivertaisista opetuksistaan. Ihmeet, olivatpa ne sitten todellisia tai kuviteltuja, helposti sokaisevat ihmisen ja johdattavat hänet harhapoluille.

Kokemuksen hedelmiä

Ns. hankalissa kokemuksissa ihminen yleensä ajattelee, että mitenköhän tästä tilanteesta pääsisi eroon ja äkkiä. Harvemmin hänelle tulee mieleen, että mitä hän tästä voisi vielä oppia, ennen kuin tilanne on ohitse, tai että mitä muut voisivat oppia, jos pystyisin toimimaan itseni hilliten ja Isämme tahdon todeksi eläen, tai vielä niin, että voisinko yhdessä henkiauttajieni kanssa pyyteettömästi kääntää tämän näennäisen karvaan tappion Isällemme kiitokseksi ja kunniaksi tavalla, jonka hän kyllä neuvoo, kunhan toimin täysin vilpittömästi ja ”hyvässä uskossa” siitäkin huolimatta, että oma etuni kärsisi entisestään. Paras toimintatapahan koituu epäilemättä viime kädessä aina Korkeimman hyväksi, mutta sitä tulosta me emme aina ole todistamassa, koska aikaväli voi olla suunnaton.

Ihminen voisi jopa oppia kiittämään Luojaansa niistä elämänsä kokemuksista, tilaisuuksista, mahdollisuuksista, opastuksesta ja ohjauksesta, opista ja kasvusta, joilla hän on luotujaan rakastanut.

Kun vapaa äly on laskettu ”kokemisen aallokoille”, sillä on mahdollisuus kehittyä viisaudessa, ja – vain persoonallisuudet omaavat kokemusta edeltävää ymmärrystä. [193:2] Yleensä ikä ja kokemus katsotaankin (tai ainakin pitäisi katsoa) poikkeuksetta meriiksi kenelle tahansa, koska kokemus on aina parem-

massa asemassa kuin teoria. *Mitä korkeampi on luodun koulutus, sitä enemmän hän kunnioittaa toisten tietämystä, kokemusta ja mielipiteitä.* [278:3] Tämä pätee paitsi ihmisten, myös hyvin korkeiden hengellisten luokkien suhteen, joille on universonissa annettu vain ja ainoastaan kolme käskyä. Niistä kaksi ensimmäistä kuuluvat:

1. *Osoittakaa aina asianmukaista kunnioitusta teitä vanhempien ja ylempien kokemusta ja kykyjä kohtaan.*

2. *Ottakaa aina huomioon teitä nuorempien ja alempien rajoittuneisuudet ja kokemattomuus.* [1179:7–8]

Kun ajattelevat miehet ja naiset luovat katseensa Jeesukseen hänen ubratessaan elämänsä ristillä, he tuskin enää sallivat itselleen vapautta valittaa elämän pahimpiakaan vastoinkäymisiä, saati sitten vähäisiä abdistuksia ja monia pubtaasti kuviteltuja ärtymyksen aiheita. [2019:3]

Heiltä [serafeilta] opitte, miten annetaan paineen kehittämää tasapainoisuutta ja varmuutta; miten ollaan uskollisia ja vilpittömiä ja kaiken lisäksi iloisia; miten otetaan valittamatta vastaan haasteita ja kohdataan pelotta vaikeudet ja epävarmuudet. He kysyvät: Jos epäonnistut, nousetko lannistumatta yrittämään uudelleen? Jos onnistut, säilytätkö tasapainoisuutesi – vakaan ja hengellistyneen asenteen – ? [555:3]

”Tiedät, että ihmiset aivan liian usein joutuvat kiusaukseen oman itsekkyytensä kannustamina ja eläimellisen olemuksensa yllyttäminä. Milloin joudut tällä tavoin kiusaukseen, kehotan sinua tiedostaessasi kiusauksen rebellisesti ja vilpittömästi juuri siksi, mitä se on, antamaan julkipääsyä etsiville hengen, mielen ja ruumiin energioille älyperäisesti uuden suunnan ohjaamalla ne korkeampiin kanaviin ja kohti ihanteellisempia päämääriä. Tällä keinoin voit muuntaa kiusauksesi korkeimmiksi kuolevaisen suorittaman kohottavan palvelotoiminnan muodoiksi, samalla kun lähes kokonaan vältyt näiltä tuhoisilta ja heikentäviltä yhteenotoilta eläimellisen ja hengellisen olemuksen välillä.” [1738:3; korostus kirjoittajan]

Tärkeätä ei niinkään paljon ole se, mitä opit tässä ensimmäisessä elämässä, vaan tärkeätä on tämän elämän elämisen kokemus. [korostus kirjoittajan] *Edes tässä maailmassa tehtävä työ, niin tuiki tärkeää kuin se onkin, ei ole läheskään yhtä tärkeää kuin on se tapa, jolla tämän työn teet.* [435:6]

Yhteenvetona voisin vielä todeta, että kokemuksesta oppiminen on vielä helppoa, mutta poisoppiminen on vaikeaa!

Suomen Urantia-seuran hallitus ja komiteat

<p>HALLITUS Kalevi Eklöf, puheenjohtaja Sivurinne 1 A, 01800 KLAUKKALA Puh. (09) 879 9474; 0400 451 471 Faksi (09) 879 7467 <i>kalevi.eklof@kolumbus.fi</i></p> <p>Reijo Hamari, varapuheenjohtaja Kosteperänkatu 2 A 84, 90100 OULU Puh. (08) 342 046; 040 502 6604 Faksi (08) 555 5437 <i>reijo.hamari@luukku.com</i></p> <p>Helena Juola, sihteeri Kalastajanmäki 10 E 70, 02230 ESPOO Puh. (09) 884 9783; 050 530 7785 <i>helena.juola@pp.inet.fi</i></p>	<p>Jäsenkomitea Kalle Karlsson (08) 510 402</p> <p>Ritva Niemeläinen (05) 451 3216</p> <p>Aili Nurmi (019) 688 0048</p> <p>Tapio Pulli (02) 454 4927</p> <p>Erkki Tahvanainen (014) 667 047</p>	<p>Julkaisukomitea Maija Heikkilä (09) 323 4147</p> <p>Seppo Kanerva (09) 694 7989</p> <p>Leena Kari (09) 445 883</p> <p>Jouni Nurmi (09) 755 5070</p> <p>Tapio Talvitie (09) 505 4845</p>
<p>Kristina Siikala, rahastonhoitaja Luhtikyläntie 712, 16300 ORIMATILA Puh. (03) 777 8191; 040 742 6288 <i>kristina.siikala@pp.inet.fi</i></p> <p>Tuula Parviainen, jäsenkomitean pj. Haapainojantie 33, 16900 LAMMI Puh. (03) 674 3226</p> <p>Martti Vanninen, julkaisukomitean pj. Krattivuorentie 9 E 13, 02320 ESPOO Puh. (09) 809 2160; 040 727 8714 <i>martti.vanninen@kolumbus.fi</i></p> <p>Raimo Ala-Hynnälä, koulutuskomitean pj. Vanhatie 33, 40530 JYVÄSKYLÄ Puh. (014) 372 2602; 0400 889 732 <i>gadonia@kolumbus.fi</i></p> <p>Matti Tossavainen, konferenssikomitean pj. Heidehofinpolku 5A, 01300 VANTAA Puh. (09) 873 2255 <i>tossmatt@hotmail.com</i></p>	<p>Koulutuskomitea Hanna Holopainen (014) 771 929</p> <p>Matti Hulkkonen (05) 451 3216</p> <p>Pentti Lehtelä (09) 805 5209</p> <p>Seppo Niskanen (09) 496 561</p> <p>Pekka Nurmela 0400 803 478</p>	<p>Konferenssikomitea Erja Kalenius (03) 378 9299</p> <p>Yrjö Kuikko (05) 414 1542</p> <p>Sinikka Lilja (09) 851 2442</p> <p>Eija Seppänen-Bolotinski (09) 874 2194</p>

Esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää syyskaudella 2002 neljä esitelmätilaisuutta Helsingin **Kruununhaassa** osoitteessa **Meritullinkatu 13 G** (erillisen piharakennuksen 2. kerros). Tilaisuudet pidetään lauantaisin, alkaen kello **16**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

- 7.9.2002** Esitelmöitsijä ja aihe vielä avoin.
5.10.2002 Esitelmöitsijä ja aihe vielä avoin.
9.11.2002 Esitelmöitsijä ja aihe vielä avoin.
7.12.2002 Esitelmöitsijä ja aihe vielä avoin.

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran pääasiallinen tehtävä on *Urantia-kirjan* opetusten edistäminen ja opintoryhmien sekä yksittäisten kirjan lukijoiden kaikinpuolinen palveleminen. Seura ei tyrkytä apuaan, vaan haluaa tukea kaikkia niitä ryhmiä ja yksittäisiä kirjan lukijoita, jotka haluavat olla seuran kanssa yhteistyössä. Seuran jäsenet ja seuraan kuulumattomat ovat tässä suhteessa samassa asemassa. Seura välittää alustajia ja ryhmien vetäjiä, hoitaa pyydettyä opintoryhmien tilojen varaukset, maksaa ryhmien puolesta kohtuulliset tilavuokrat sekä hoitaa tiedotuksen ja postituksen, jotta ryhmät itse voivat keskittyä kaikkein tärkeimpään: *Urantia-kirjan* opiskeluun. Kaikki palvelu on maksutonta. Halukkaat voivat ottaa yhteyttä koulutuskomitean puheenjohtajaan tai muihin seuran toimihenkilöihin. Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Olet tervehtullut mihin tahansa ryhmään. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa.

Helsingin seutu

Ryhmä, jonka vetäjänä on *Seppo Niskanen*, puh. (09) 694 7989 (s-posti: seppo.niskanen@mediakoti.fi), kokoontuu joka toinen tiistai klo 17.00 osoitteessa Meritullinkatu 13 G, HELSINKI. Käsittelemme neljättä osaa.

The English Study Group meets next time in June at *Seppo Kanerva's* home, Aurinkoranta 6 B 22, 00990 HELSINKI, phone (09) 694 7989 (email: seppo.kanerva@mediakoti.fi).

Kevätkauden kokoontumiset jatkuvat Helsingissä Rikhardin kirjastossa, osoite Rikhardinkatu 3. Kokoontumiset joka toinen torstai 18.15–20.00 alkaen 24.1.02 ryhmätöhuoneessa, 2. krs. Tiedustelut: *Pertti Leinonen*, puh. (09) 852 1992 (s-posti: pertti.leinonen@megabaud.fi).

Ylistykseen ja rukoukseen omistautunut opintoryhmä kokoontuu sunnuntaisin klo 15.00–17.00 (29.9., 13.10., 10.11. ja 8.12.) os. Meritullinkatu 13 G, Helsinki. *Joel Rehnström*, puh. (09) 221 3125.

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (s-posti: kari.haavisto@pp.inet.fi).

Joensuu

Tietoja antaa *Leena Kalaja*, Somerotie 8 C, 80230 JOENSUU, puh. (013) 313 630.

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu tiistaisin parillisina viikkoina klo 18.00–19.30 kaupunginkirjaston kerhohuoneessa. Lisätietoja saat *Raimo Ala-Hynniltä*, Vanhatie 29, 40530 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 372 2602 (s-posti: gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Tietoja opintotoiminnasta antaa *Marja-Leena Valkeinen*, Tuukkalanpolku 20, 48410 KOTKA, puh. (05) 228 2516.

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. (03) 787 2302.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Haapainojantie 33, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lappeenranta

Tietoja antavat *Yrjö Kuikko*, puh. (05) 414 1542, ja *Matti Hulkkonen*, puh. (05) 451 3216 tai 050 516 0412.

Lempäälä

Keskusteluryhmä kokoontuu keskiviikkoisin paritomin viikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilönä toimii *Kalevi Krekilä*, Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ, puh. (03) 367 7038.

Oulu

Tietoja antavat *Reijo Hamari*, Kosteperänk. 2 A 84, 90100 OULU, puh. (08) 342 046 tai 040 502 6604, ja *Matti Hökkä*, puh. (08) 382 706 tai 0400 583 912.

Pieksämäki

Tietoja antaa *Johannes Partanen*, Savontie 24-26 C 11, 76100 PIEKSÄMÄKI, puh. (015) 487 069.

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043.

Rovaniemi

Suomen pohjoisin opintoryhmä kokoontuu maanantaisin klo 17.00 Ompeluateljee Vallaksen tiloissa, Jaakonkatu 3-5 A 2, 92600 ROVANIEMI. Lisätietoja: *Raija Vallas*, puh. (016) 346 315.

Seinäjoki

Tietoja antaa *Pentti Räisänen*, Kullaanmäentie 126, 60800 ILMAJOKI, puh. (06) 424 7251 tai 02040-74816.

Tampere

Tampereen opintoryhmä kokoontuu joka toinen keskiviikko kirjastotalo Metsossa. Lisätietoja: *Kaarin Köntti*, puh. (03) 265 0578.

Turku

Turun opintoryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (s-posti: tapio.pulli@kolumbus.fi).

Vaasa

Lisätietoja: *Tapani Härkönen*, puh. (06) 312 1832.

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 (952) 661 043.